

T143342

วิทยานิพนธ์เรื่อง "สุนทรียทัศน์ของสื่อสารการแสดงจากกามารมณในภาพยนตร์ไทย" เป็นการศึกษาเชิงคุณภาพ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษากระแสวิพากษ์วิจารณ์ภาพยนตร์ไทยที่นำเสนอเรื่องเพศ หรือนำเสนอจากกามารมณ และเพื่อศึกษาสุนทรียทัศน์ของสื่อสารการแสดงจากกามารมณในภาพยนตร์ไทยจากผู้ชม และผู้สร้างภาพยนตร์ 4 เรื่อง ได้แก่ *จัน ดารา*, *ขุนแผน*, *แม่เบี้ย* และ *ไกรทอง* การวิจัยนี้ได้ใช้กรอบแนวคิดในการวิจัย คือ ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับอโรติกและเรื่องเพศ, นาฏยศาสตร์และกามสูตร, แนวคิดในการพิจารณาความเหมาะสมของการนำเสนอจากกามารมณ และแนวคิดเกี่ยวกับผู้รับสาร เก็บข้อมูลโดยการจัดอภิปรายกลุ่มผู้ชมภาพยนตร์ทั่วไป 3 กลุ่มอายุ ได้แก่ กลุ่มอายุ 18-28 ปี, 29-39 ปี และ 40 ปีขึ้นไป และสัมภาษณ์แบบเจาะลึกนักวิจารณ์ภาพยนตร์ และผู้สร้างภาพยนตร์

ผลการวิจัยพบว่า ภาพยนตร์ไทยที่มีการนำเสนอเรื่องเพศ หรือนำเสนอจากกามารมณปรากฏมานานแล้ว และกระแสวิพากษ์วิจารณ์ภาพยนตร์เหล่านี้มักจะออกมาในแง่ลบมากกว่าแง่บวก ส่วนสุนทรียทัศน์ของสื่อสารการแสดงจากกามารมณในภาพยนตร์ไทยจากทัศนะของผู้ชมและผู้สร้างภาพยนตร์ พบว่า 1. ในปัจจุบันภาพยนตร์ไทยมีการพัฒนาขึ้นทางด้านปริมาณและเทคนิค และมีจากกามารมณเป็นส่วนประกอบมากขึ้น แต่ไม่โป้ เปลือยมาก ส่วนใหญ่นำเสนอเพื่อวัตถุประสงค์ทางการตลาด 2. ความเหมาะสมในการนำเสนอ ขึ้นอยู่กับเจตนาของผู้สร้าง การยอมรับของสังคม และระสนิยมในการชมของผู้ชมภาพยนตร์ 3. ในอนาคตคาดว่าจะมีการนำเสนอจากกามารมณเพิ่มขึ้น และมีระดับความโป้ เปลือยมากขึ้นด้วย นอกจากนี้การเปรียบเทียบทัศนะของผู้ชมต่อความเหมาะสมของการนำเสนอจากกามารมณกับทัศนะของผู้สร้างต่อรูปแบบและวัตถุประสงค์ของการนำเสนอจากกามารมณในภาพยนตร์ทั้ง 4 เรื่อง พบว่า ผู้สร้างมีเหตุผลในการนำเสนอจากกามารมณ แต่ผู้ชมส่วนใหญ่ไม่รับรู้ถึงเหตุผลนั้นๆ จากภาพยนตร์ได้ ทำให้มองว่าเป็นการขายจากกามารมณมากเกินไป ข้อเสนอแนะในการวิจัย ได้แก่ การศึกษาประวัติศาสตร์หรือความคิดเรื่องเพศในสังคมไทยควรมีอยู่ต่อไป โดยศึกษาจากสื่อจินตคติต่างๆ และในการเก็บข้อมูลอาจใช้วิธีวิจัยเชิงปริมาณมาประกอบ หรือ ใช้สหวิธี เพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงลึก

The study on "Aesthetic Concept of Performing Arts in Erotic Scenes of Thai Movies" is a qualitative research. The objectives are to examine the stream of criticism on sexual content or erotic scenes in Thai films, including the aesthetic concept of performing arts in erotic scenes as perceived by audience and filmmakers. The 4 Thai films selected for the purpose of this study are Jan Dara, Kunpaen, Mae Bia and Krai Thong. The conceptual framework includes general knowledge about eroticism and sex, Natayasatra and Kamasutra, the guidelines for appropriate presentation of sexual scenes and the audience theory. In collecting the data, a group discussion is conducted in which the film audience are classified into 3 groups, i.e. 18-28 years old, 29-39 years old and over 40 years old. In addition, in-depth interviews with film critics and filmmakers are also used to obtain the required data.

The findings of the research are as follows. The presentation of sexual content and erotic scenes has been a pertinent features of Thai films for quite some time. The stream of criticism has been on the negative, rather than positive side. As regards the aesthetic concept of performing arts in erotic scenes of Thai movies, it is found that

1. Nowadays Thai films are improved both in volume and production standard and definitely featured more erotic scenes, though not too outrageous. The majority of them are made for marketing purposes.
2. The appropriateness of presentation depends upon the intention of the filmmakers, the level of social acceptance and the personal taste of the audience.
3. In the future, it is expected that Thai films will contain more erotic scenes and the level of eroticism is expected to increase.

However, the comparison between the audience's attitudes towards the appropriateness of erotic scene and the filmmakers' attitudes towards the form and objective of erotic scenes in all 4 films, it is found that the filmmakers have justified reasons in so doing but the majority of the audience fail to perceive those reasons. To them, erotic scenes are used as "selling points". For further studies, it is recommended that historical approach and study of sexual concept in Thai society should be pursued from available imaginative media. Researchers should bring in quantitative research method or a combined methodology in order to obtain more profound data.